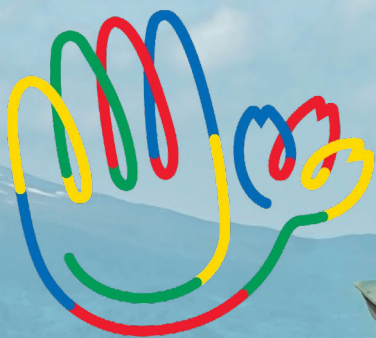

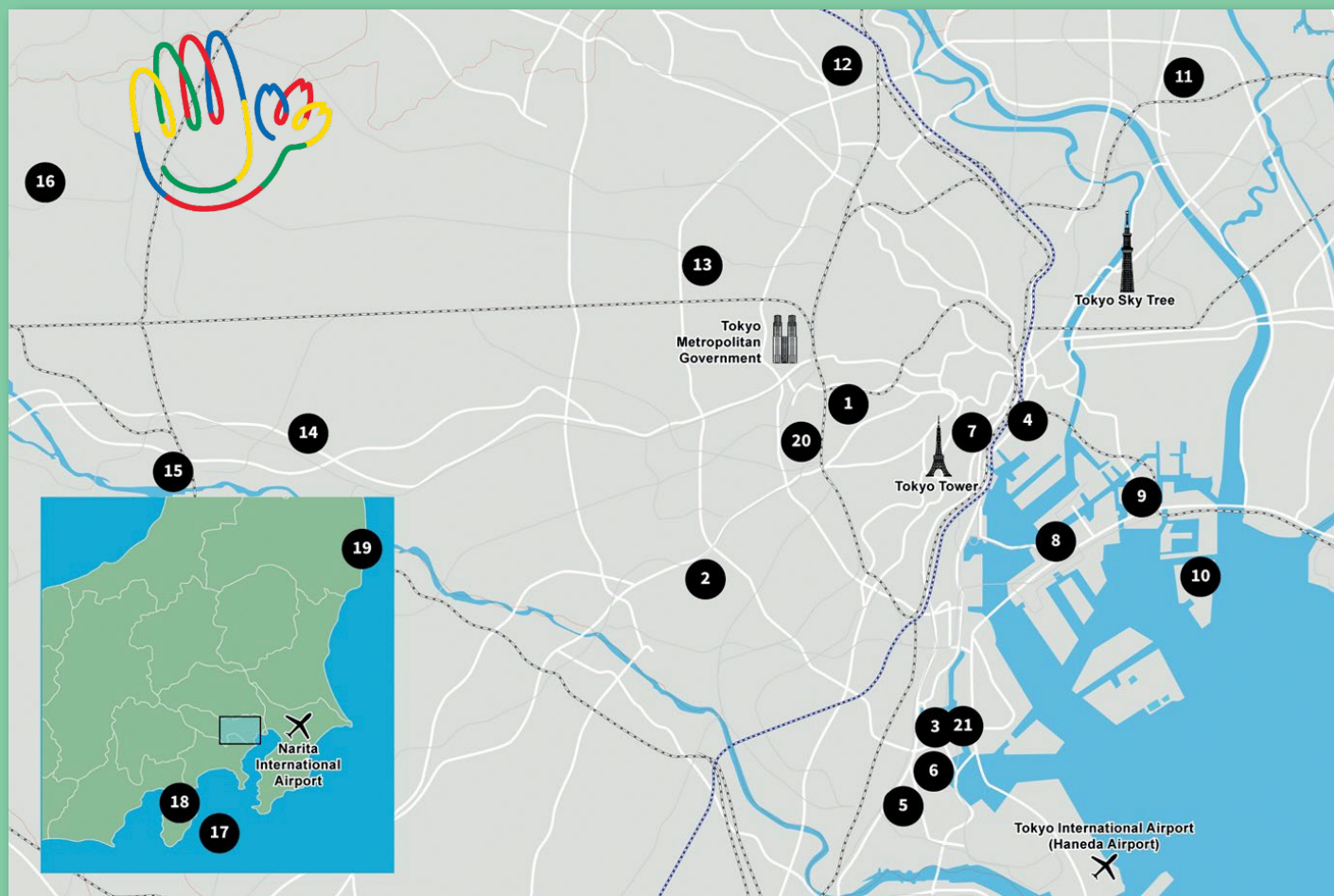
Deaflympics Tokio 2025

TOKYO 2025
25TH SUMMER DEAFLYMPICS

Lokacije tekmovanj olimpijskih iger gluhih v Tokiu:

1. otvoritev in zaključek iger, namizni tenis	11. judo in karate
2. atletika, rokomet, odbojka	12. strelstvo
3. met kladiva	13. taekwondo
4. maraton	14. badminton
5. košarka	15. rokoborba
6. odbojka na mivki	16. bowling
7. orientacijski tek	17. orientacijski tek
8. tenis	18. cestno in gorsko kolesarstvo
9. plavanje	19. nogomet
10. golf	20. košarka in odbojka – trening
	21. atletika - trening

Deaflympics Tokio 2025

– največji športni dogodek gluhih

Novembra 2025 bo Tokio postal svetovno središče športa gluhih, saj bo med 15. in 26. 11. gostil 25. poletne igre Deaflympics, poletne olimpijske igre gluhih – največji mednarodni večšportni dogodek za gluhe športnike. Igre organizira Mednarodni odbor za šport gluhih (ICSD) v sodelovanju z Japonsko športno zvezo gluhih. Letos bodo še posebej slovesne, saj obeležujejo 100. obletnico prvega srečanja gluhih športnikov, ki je potekalo leta 1924 v Parizu.

Japonska bo prvič v zgodovini tekmovanja gostila poletne olimpijske igre gluhih, kar pomeni vrnitev še enega olimpijskega športnega dogodka na Japonskem, potem ko je ta pacifiška država gostila tako poletne olimpijske igre 2020 kot poletne paraolimpijske igre 2020. To je že tretji primer, ko je azijska država dobila pravico do gostiteljstva poletnih iger gluhih, po Tajvanu in Turčiji. Dogodek se vrača v svoj običajni štiriletni cikel, potem ko so bile poletne igre gluhih leta 2021 zaradi pandemije COVID-19 prestavljene na leto 2022.

Udeležbo gluhih športnikov na poletnih olimpijskih igrah gluhih so omogočili:

- ▶ Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite (ZŠIS-SPK)
- ▶ Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij (FIHO)
- ▶ Ministrstvo za gospodarstvo turizem in šport
- ▶ Športna zveza gluhih Slovenije (SZGS)
- ▶ Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije (ZDGNS)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO,
TURIZEM IN ŠPORT

ZVEZA DRUŠTEV
GLUHIH IN NAGLUŠNIH SLOVENIJE
DEAF AND HARD OF HEARING CLUBS ASSOCIATION OF SLOVENIA

ZVEZA ZA ŠPORT
INVALIDOV SLOVENIJE
SLOVENSKI
PARALIMPIJSKI
KOMITE

Globalni športni dogodek

Na tekmovanjih se bo pomerilo približno 3.000 športnikov iz več kot 70 držav sveta, ki bodo tekmovali v 216 disciplinah v 18 športih, od atletike, plavanja, košarke in nogometa do juda, karateja, odbojke na mivki, orientacije in kolesarstva. Igre bodo potekale na vrhunskih prizoriščih, med katerimi so tudi dvorane in stadioni, uporabljeni na Olimpijskih igrah v Tokiu leta 2020.

Za razliko od olimpijskih in paraolimpijskih iger imajo igre Deaflympics posebne značilnosti: med tekmovanji so slušni aparati in polževi vsadki prepovedani, da so vsi športniki v enakih pogojih. Sodniki uporabljajo svetlobne signale in zastavice, navijači pa športnike spodbujajo z značilnim »mahanjem« obeh rok v zraku. Igre tako predstavljajo unikatno povezavo med športom, vizualno komunikacijo in bogato kulturo gluhih.

Simbolika in družbeni pomen

Uradni emblema Deaflympics Tokio 2025 združuje motiv roke, kroga in cveta – simbolizira skupnost, povezanost in upanje. Posebna kampanja »Sakura« v Tokiu pa ponazarja moč in lepoto češnjevih cvetov, ki se razcvetijo v podporo športnikom. Organizatorji poleg športnih tekmovanj pripravljajo tudi

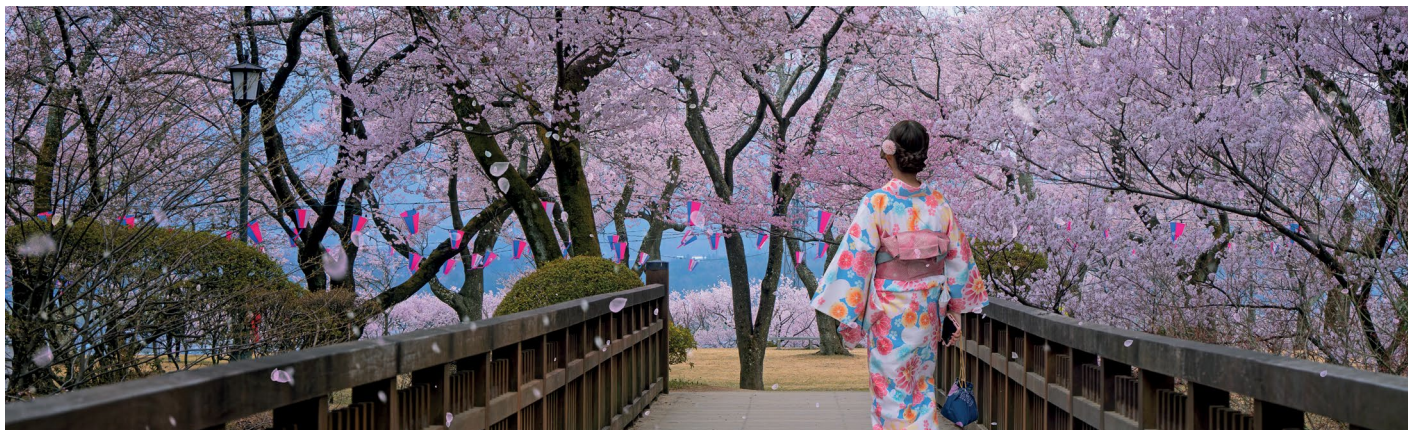
kulturne dogodke, ki bodo predstavili jezik, umetnost in identiteto gluhih skupnosti.

Deaflympics niso le športna prireditve, temveč tudi močno sporočilo o enakosti, dostopnosti in vključevanju, saj dajejo gluhim športnikom enakovredno priložnost za mednarodno uveljavitev in promocijo kulture gluhe skupnosti.

Slovenska odprava

Slovenija se že tradicionalno udeležuje iger Deaflympics, kjer so naši športniki dosegli vrsto odmevnih rezultatov in medalj. Slovenska reprezentanca se bo tudi tokrat pomerila v več športnih panogah, med katerimi izstopajo discipline, kjer smo v preteklosti že dokazali svojo kakovost – to so košarka, atletika, kolesarstvo in druge.

Naša odprava se bo v Tokiu predstavila ne le kot športna ekipa, temveč tudi kot ambasadorica slovenske gluhe skupnosti. Udeležba na Deaflympics je za naše športnike priložnost, da pokažejo svojo predanost, vztrajnost in športni duh, hkrati pa krepi prepoznavnost Slovenije na svetovnem zemljevidu športa gluhih.

Predstavitev slovenske odprave

Marino Kegl

Marino Kegl je teniški igralec iz Murske Sobote, ki se je rodil popolnoma gluhi. S tenisom se je začel ukvarjati pri osmih letih. Začetki so bili težavni, saj je imel zaradi gluhotе preglavice z orientacijo, eksplozivnostjo, občutkom za prostor in ravnotežjem. Sprva je vadil enkrat tedensko, nato se je vključil v teniški klub.

Po ne prav navdušujočih začetkih med slišječimi sta z očetom Darkom, sicer glasbenikom, ki se je takrat popolnoma posvetil sinovi karieri, delala dodatne vaje in posebej trenirala še enkrat toliko, kolikor je vadil v klubu. Njegovi aduti so postali vid, predvidevanje, opazovanje, intuicija. Prvi rezultati so prišli čez štiri leta in Marino je pri le dobrih 12 letih prvič postal teniški državni prvak med gluhi. Marino je kot najmlajši teniški igralec leta 2013 prvič nastopil na olimpijskih igrah gluhih v Sofiji v Bolgariji, kjer je prišel do četrtfinala. Na zadnjih olimpijskih igrah gluhih v Caxias do Sulu v Braziliji leta 2022 je osvojil četrto mesto. Novega uspeha se je razveselil leta 2023, ko je na svetovnem teniškem prvenstvu gluhih v Grčiji, na otoku Kreta, osvojil bronasto medaljo.

Tisto leto je dosegel 2. mesto na Odprtem prvenstvu Avstralije med gluhiimi tenisači v Melbournu, kjer je v finalu klonil proti Madžaru Gaborju Matheju. Na olimpijske igre gluhih na Japonskem odhaja kot tretji najboljši teniški igralec s svetovne teniške lestvice gluhih.

Marino je tudi eden od treh slovenskih gluhih, ki je kot vrhunski športnik zaposlen v javni upravi (FURS).

Trener Darko Kegl

Njegova trenerska pot je tesno povezana z Marinovim razvojem kot igralca, saj združuje vlogo očeta in trenerja, kar prinaša edinstveno dinamiko in poglobljeno razumevanje Marinovih potreb. Poleg tega je bil Darko v preteklosti znan kot pomurski pevec, kar kaže na njegovo vsestranskost. Darko je začel trenirati Marina, ko je bil ta star osem let. Marinova gluhotata je zahtevala poseben

pristop, saj so bili začetki težavni zaradi komunikacijskih ovir. Darko je kot oče razumel Marinove izzive in mu pomagal razviti strast do tenisa, ki se je začela pri 12 letih z Marinovim prvim naslovom državnega prvaka. Intuitivno razume Marinove potrebe, kar je ključno za uspešno trenersko delo.

Tadej Enci

Tadej Enci se je rodil leta 1994 v Slovenj Gradcu. Velenjčan se že vrsto let resno ukvarja s športom, pravi, da so ga za atletiko navdušili starši: »Že kot otrok sem bil zelo aktiven, poleg tega je takrat tudi starejša sestra trenirala atletiko in sva doma veliko tekmovala. Za vse uspehe je gotovo najbolj zaslužna družina, ki mi je vedno stala ob strani in me podpira v dobrem in slabem,« ne skriva hvaležnosti svoji družini. Mlademu atletu se je sluh poslabšal v zgodnjih otroških letih, vzrok ni bil točno poznan, zdravniki sumijo na meningitis. Leta 2015 je v poljskem mestu Bydgoszcz prvič nastopil na evropskem prvenstvu gluhih v atle-

tiki in tam osvojil bronasto medaljo v teku na 400 m. Leto dni kasneje si je v isti disciplini pri-
tekkel naslov dvoranskega evropskega prvaka. Leta 2018 je še posebej navdušil na dvoranskem državnem prvenstvu Slovenije v Zagrebu, ko si je v absolutni konkurenci slišečih športnikov priboril tretje mesto v teku na 400 m in s tem postal prvi gluhi atlet, ki je osvojil medaljo na članskem atletskem državnem prvenstvu Slovenije. Kot pravi sam, je najbolj ponosen na naslov dvoranskega evropskega prvaka gluhih in na bronasto medaljo z evropskega prvenstva gluhih na prostem.

»V Tokiu bom nastopil v dveh disciplinah: teku na 400 m in 400 m z ovirami. Moja naloga bo, da unovčim vse dosedanje izkušnje in preudarno odtečem skozi kvalifikacije, korak za korakom, s ciljem napredovanja v naslednje kroge. Tako tek na 400 metrov kot tudi tek na 400 metrov z ovirami sodita med najzahtevnejše atletske discipline. Združujeta hitrost, vzdržljivost in neomajno osredotočenost. V obeh disciplinah pričakujem izjemno močno konkurenco, kar je zame dodatna motivacija, da iz sebe iztisnem maksimum. Moj prvi cilj je ostati zdrav in uspešno izpeljati priprave, da na tekmovanje pridem v življenjski formi. Želim si kar najbolje zastopati slovenske barve. V tekmovalnem delu si kot prvi cilj postavljam uvrstitev v polfinale, nato v finale, kjer bom napadel osebni rekord,« razmišlja Tadej.

Trener Gregor Doberšek

Gregor Doberšek se pri treningu Tadeja Encija, ki ga spremlja od začetka njegove tekmovalne kariere, sooča z izzivi, ki jih prinaša gluhot, kar opisuje kot velik izziv pri načrtovanju in izvedbi

treningov. Kljub temu poudarja Tadejevo organiziranost, motiviranost in jasne cilje.

Doberšek poudarja pomen koncentracije, motivacije in maksimalnega fizičnega napora na tekmovanjih, kar odraža njegov trenerski pristop, osredotočen na mentalno in fizično pripravo. Tadeja opisuje kot izjemno zagnanega in prizadevnega atleta, kar nakazuje, da Doberšek gradi močan odnos s svojim varovancem, ki temelji na zaupanju in sistematičnem delu.

Leja Glojnarič

19-letna Leja Glojnarič je vsestranska atletinja, ki najbolj uživa v skoku v višino. V tej disciplini dosega tudi najboljše rezultate, čeprav tudi tekmuje v disciplini sedmerboja in meta kopja. Zaradi svoje prirojene okvare sluha, zaradi katere nosi slušni aparat, je še bolj zagnana ter skuša podirati državne rekorde. Od leta 2019 trenira s svojo sestro Niko, ki je tudi atletinja. Poleg skoka v višino se zdaj pripravlja za tek na kratke proge in tek čez ovire.

Lani je prvič nastopila na velikem tekmovanju gluhih, svetovnem prvenstvu gluhih v atletiki v Lublinu na Poljskem. Tekmovala je v metu kopja in osvojila 5. mesto.

Leja je zapisala: »Treniram sedmerboj, ki je ena najbolj zahtevnih atletske disciplin. Sestavljen je iz sedmih različnih disciplin, ki potekajo dva dni: 100 m tek čez ovire, skok v višino, suvanje krogel, tek na 200 m, skok v daljino, met kopja in tek na

800 m. V sedmerboju imam svetovni rekord gluhih, kar je 5.085 točk. Gre za kombinacijo hitrosti, moči, vzdržljivost in tehnične spretnosti - prav to me pri tej disciplini najbolj privlači. Med vsemi disciplinami najbolj uživam v skoku v višino. Ta disciplina mi je najbližja, saj v njej najbolj začutim lahkotnost, moč in tehnično natančnost. Skok v višino mi daje posebno motivacijo in zadovoljstvo. Moji osebni rekordi so: skok v višino 1.74 m, skok v daljino 5.73 m, tek čez ovire 14.47 s.

V Tokiu bom tekmovala v sedmerboju, teku 100 m z ovirami, skoku v višino in skoku v daljino. Moj cilj je, da po poškodbah in operaciji gležnja znova dosežem svojo najboljšo formo, izboljšam osebne rekorde in dam vse od sebe na vsakem nastopu.

Letos ne pričakujem vrhunskih rezultatov, vendar si po tiho želim preseči tudi svetovni in olimpijski rekord v sedmerboju. Najpomembneje pa mi

je, da tekmujem samozavestno, vztrajno, z notranjim zadovoljstvom in da ostanem brez poškodb.«

Je tudi ena izmed treh gluhih športnikov, ki je zaradi svojih dosežkov zaposlena v javni upravi.

Trener Iztok Glojnarič

Kot specialist za tek prek ovir in sprinte je trener gluhe atletinje Leje, trenira jo tudi v mnogoboju, ki je sestavljen iz sedmih disciplin.

Njegovi cilji so napredek v tehniki in hitrosti, sicer pa z Lejo vedno skuša izboljšati osebne rekorde, kar je njuna glavna prioriteta in motivacija. Sedaj se Leja vrača po poškodbi in operaciji desnega gležnja, zato so tudi pričakovanja temu primerna. Predvsem je njun cilj s tekmovanja priti domov brez poškodb. Na olimpijskih igrah upa na preboj v finale v teku na ovirah in skoku v daljino, pri mnogoboju pa, da doseže okoli 5000 točk, kar bo izjemno dobro glede na dolgo rehabilitacijo gležnja.

Iris Breganski

Iris Breganski je članica Akademskega atletskega društva Slovan. Sluh je izgubila v zgodnjem otroštvu. Ko je dobila slušne aparate in prvič slišala zvok, se je znašla pred novim izzivom: naučiti se je morala poslušati, razumeti in govoriti.

Smisel življenja je našla tudi v športu, najbolj v atletiki, ki je bila lep čas prisotna v družini. Z njo se je ukvarjala njena mama Mojca (in tudi Irisina teta), ki je hčerko naučila skakati v višino in jo tudi spremljala na prvih tekmah. Iris ima danes najraje sedmerboj, ker ima veliko panog.

Trenira v Radovljici, ker so porušili atletski stadion ŽAK Ljubljana, ki ga zdaj prenavljajo, zato se tja vozi. S tem nima težav, ker se tudi rada vozi. Trenira z mlajšim bratom Andrejem. Njenemu treningu se je pridružil Samo Petrač, nekdanji vrhunski gluhi smučar, tokrat v vlogi športnega maserja.

Na atletske steze tekmovalja gluhih je prvič nastopila na 4. mladinskem evropskem prvenstvu v Sofiji v Bolgariji (leta 2018), kjer je osvojila dve zlati medalji in eno srebrno medaljo. Nastopila

je na svetovnem prvenstvu gluhih v dvoranski atletiki v Talinu v Estoniji (2019), kjer je osvojila 6. mesto v skoku v višino. Leta 2021 se je merila na svetovnem prvenstvu v atletiki v Lublinu na Poljskem, ko je nastopila v treh disciplinah (sedmerboj, skok v daljino in skok v višino). Na evropskem prvenstvu v Sczezcinu leta 2023 je osvojila dve bronasti medalji, leto kasneje pa je na svetovnem prvenstvu v Tajpeju osvojila srebrni medalji, obakrat v sedmerboju in skoku v višino.

Na olimpijskih igrah gluhih je prvič nastopila leta 2022 v Braziliji, kjer je osvojila dve bronasti medalji – v skoku v višino in v sedmerboju. Zdaj pa se drugič odpravlja na olimpijske igre gluhih in se tega zelo veseli.

Trenutno je zaposlena v javni upravi zaradi njenih športnih dosežkov.

Trenerka Mojca Breganski

Po izobrazbi je inženirka arhitekture. Atletika je del njenega življenja. Kot pionirka in mladinka je osvajala medalje za klub ŽAK Ljubljana in Slove-

nijo v skoku v višino in daljino, mnogoboju in štafeti 4x400.

Bila je državna mladinska prvakinja v skoku v višino v nekdanji Jugoslaviji in reprezentantka. Zaradi študija je atletiko pustila. Kasneje se je vrnila kot trenerka in veteranska atletinja.

Vesela je svojih veteranskih uspehov, največje zadovoljstvo pa je zanje uspeh hčerke in sina, ki ju individualno trenira.

Iris spodbuja k udeležbi na glavnih tekmah za gluhe, na tekmah AZS, v Sloveniji in na mednarodnih mitingih, kjer predstavlja gluhe športnike Slovenije. Za Iris želi, da uspešno nadaljuje kariero. Njen razvoj spremlja od 10. leta, ko jo je naučila flop tehnike skoka v višino in peljala na prvo državno tekmo, kjer je osvojila prvo medaljo. Vsako leto poskušata povečati obseg treninga. Trening mnogoboja zahteva zaradi različnih tehnik veliko ur treninga. Izboljšava rezultatov pa zahteva od tekmovalke in trenerke tudi veliko potrpljenja in vztrajnosti.

Priprave na letošnje olimpijske igre sta zastavili profesionalno, s treningi in odrekanji, da se čim bolj pripravita. Upata na izboljšanje osebnih rezultatov in s tem dobro uvrstitev. Poleg tekmovalnih rezultatov so olimpijske igre gluhih velik dogodek in srečanje gluhih oseb s vsega sveta, gluhih športnikov in tudi njihovih trenerjev, prijateljev.

Isabela Mord

»Sem 17-letna atletinja, veselim se že, da bom na Deaflympics v Tokiu zastopala Slovenijo. Tekmovala bom v teku na 100 in 200 metrov ter v metu diska. V letu 2025 sem postavila osebne rekorde, s klubskimi kolegicami iz Atletskega društva Kronos sem postavila državni klubski rekord v štafeti 100-200-300-400 metrov.

Poleg dosežkov na državnem nivoju sem na leto 2024 ponosna še zaradi 5. mesta na 100 metrov na Svetovnem mladinskem prvenstvu gluhih v atletiki v Tajpeju ter naziva perspektivne športnice ZŠIS-SPK na prireditvi Parašportnik. Moji treningi so pestri, vključujejo teke, mete in skoke. Veliko mi pomeni podpora trenerke, družba atletov, s katerimi so treningi lažji, in družine.

Udeležba na Deaflympics bo zame prvi nastop v absolutni svetovni konkurenci, želim se uvrstiti v polfinale teka na 100 in 200 metrov ter se v metu diska uvrstiti v finale - morda še presenetim sebe in slovenske navijače. Želim dokazati, da

lahko z vztrajnostjo in predanostjo dosežem velike cilje.

Trenerka Bojana Muhič Vojska

»Po zaključku moje atletske kariere je bil čas za predajanje ljubezni do športa, gibanja in dosežkov na mlade. Začela sem čudovito trenersko pot, na kateri se mi je kot atletinja pred tremi leti pridružila Isabela. Vez sva vzpostavili takoj, saj imava obe radi šport, si vedno vzameva čas za trening, nimava nikoli premalo energije za še eno ponovitev. Predani sva načrtani poti z visokimi cilji in željami, vztrajava kljub padcem in težavam, ki so del športa, razumeva, da je premikanje in preseganje osebnih meja prva stvar na poti k osebnim zmagam in zadovoljstvu. Potem dosežki ne izostanejo. Obe sva v pričakovanju sodelovanja na Deaflympics, ki bo velik korak tako za Isabelo kot športnico kot zame v vlogi

trenerke, in verjamem, da bova nagrajeni za najin skupni trud.«

Alessandro Ambrožič

»Sem plavalec Alessandro Ambrožič, član plavalnega kluba Ribnica. S plavanjem sem se začel ukvarjati pri petih letih, ko so me starši vključili v program plavalne šole v PK Ribnica. Po nekaj letih učenja in spoznavanja plavalnih tehnik so mi v klubu predlagali, da se pridružim športni šoli plavanja, kjer sem začel z redno vadbo. Ob plavanju sem redno obiskoval še treninge strelstva.

Pri dvanajstih letih, ko sem dosegel prve vidne rezultate, sem se odločil, da dam prednost plavanju pred strelstvom. Moj trener Nace Majcen, ki je nastopil tudi na olimpijskih igrah 1992 v Barceloni, mi je dejal, da v meni vidi potencial, da lahko postanem dober plavalec. V letih 2023 in 2024 sem na državnih prvenstvih v kategoriji mlajših dečkov in dečkov postal večkratni državni prvak v hrbtni tehniki.

V letu 2025 rezultatsko napredujem tudi v prosti tehniki in delfinu. Na Deaflympics v Tokiu, ki bo moje prvo veliko tekmovanje v mednarodni konkurenci gluhih, bom nastopil v disciplinah 50 prosto, 50, 100 in 200 hrbtno ter 50 delfin. Želim

se predstaviti v čim boljši luči, ob ugodnem razpletu pa si želim uvrstitve v finale, med najboljših osem, v vsaj eni disciplini.«

Trener Nace Majcen

Nace Majcen je zapisal: »Sem trener plavalnega kluba Ribnica, športnega društva Delfin in osebni trener gluhega plavalca Alessandra. V svoji 25-letni plavalni karieri sem bil udeleženec OI leta 1992 v Barceloni, številnih svetovnih in evropskih prvenstev v plavanju, dobitnik treh bronastih medalj na sredozemskih igrah.

Najboljše rezultate pa sem dosegel v daljinskem plavanju, kjer sem leta 1989 v Stari gradu na Hvaru postal prvi evropski prvak na 25 km, dve leti kasneje pa osvojil 4. mesto na svetovnem prvenstvu v Perthu. Od leta 2002 sem plavalni trener. Trenersko kariero sem pričel z mlajšimi selekcijami v plavalnem klubu Ilirija, kasneje pa sem postal glavni trener v športnem društvu Delfin.

V zadnjih letih sodelujem tudi s plavalnim klubom Ribnica, kjer vodim 1. selekcijo, obenem pa skrbim za nadarjenega mladega plavalca Alessandra, ki s svojim delom in rezultati kaže, da je eden

najperspektivnejših gluhih športnikov v Sloveniji. Glede na to, da je Alessandro zelo mlad plavec, bo najin cilj na OI v Tokiu predvsem odplavati svoje najboljše rezultate in pridobivati prepotrebne izkušnje za naprej. Vsekakor pa je najina želja, ob optimalnem razpletu, uvrstitev v finalni nastop, vsaj v eni disciplini.«

Viktorija Horvat

»Sem 24-letna študentka, gluha maratonka in članica slovenske reprezentance gluhih športnikov za Deaflympics Tokio 2025. Gluha sem od rojstva in nosim PV. S tekom in gibanjem na različne načine sem povezana že od otroštva. Tek je zame več kot samo šport – je način življenja, s katerim vsak dan premikam meje svojih zmožnosti. Pretekla sem dva maratona, v Ljubljani in Linzu, kjer sem izboljšala osebni rekord na 3 ure in 17 minut. Maratonske razdalje zahtevajo disciplino, vztrajnost in zaupanje vase, kar me spremlja na vsaki poti – od vsakdanjih treningov do ciljne črte. V Tokio odhajam kot prva Slovenka, ki bo tekla maraton. Ponosna bom zastopala Slovenijo.

Moj cilj je, da se potrudim in dam vse od sebe, izboljšam osebni rezultat ter se borim za čim višjo uvrstitev. Treniram pod vodstvom najhitrejšega

šega slovenskega maratonce Romana Kežarja, vsak dan pa se učim tudi samozaupanja. Igre Deaflympics zame niso le tekmovanje, ampak priložnost, da gluhi športniki pokažemo, da lahko premikamo meje tudi v tišini.«

Trener Roman Kejžar

Trener Roman se je predstavil: »Sem nekdanji profesionalni atlet in slovenski rekorder v maratonu in polmaratonu. V 20-letni tekaški karieri sem trikrat nastopil na olimpijskih igrah v maratonu ter več kot 35-krat zastopal reprezentanco Slovenije na mednarodnih tekmovanjih v različnih tekaških disciplinah. Leta 2000 sem postavil državna rekorda v maratonu in polmaratonu, ki še vedno veljata.

Po koncu športne kariere sem se posvetil trenerstvu, že v prvih letih so se pokazali prvi večji uspehi – moji varovanci so nastopili na olimpijskih igrah in svetovnih prvenstvih. Leta 2011 sem začel sodelovati tudi s parašportniki, ki so skozi leta dosegali odmevne rezultate in pisali lepe športne zgodbe. Moja tekaška skupina je danes zelo raznolika, sestavljajo jo profesionalni tekači in športniki z invalidnostjo.

Leta 2024 sem začel sodelovati z gluho maratonko Viktorijo Horvat, ki bo nastopila na Olimpijskih igrah gluhih v maratonu. Že v kratkem času je pokazala velik napredek, do njenega nastopa pa pričakujemo še dodatno izboljšanje forme. Možen je nov osebni rekord, ob dobrem rezultatu pa tudi uvrstitev med najboljše gluhe maratonke na svetu.«

Ponos in pričakovanja

Pričakovanja so visoka – tako med športniki kot med spremljevalci. Vsaka medalja in vsak nastop na tako velikem tekmovanju pomeni velik uspeh. Za naše športnike bo to vrhunec štiriletnega truda, treningov in odrekanih.

Deaflympics Tokio 2025 bo gotovo nepozabna izkušnja – združitev športa, kulture in prijateljstva, ki bo še utrdila mednarodno povezanost gluhih športnikov in pustila trajen pečat tudi v slovenski odpravi in športu gluhih v Sloveniji.

Zgodovina slovenskih nastopov

Med skupinami invalidov so se gluhi prvi začeli ukvarjati z vrhunskim športom na mednarodni ravni. Slovenci smo vse od prvih nastopov veljali za uspešne, v času Jugoslavije so gluhi športniki osvojili šest medalj na olimpijskih igrah, po osamosvojitvi Slovenije pa še enaindvajset.

Prvi Slovenec, ki je nastopil na olimpijskih igrah gluhih, je bil pod jugoslovansko zastavo zdaj že

pokojni Anton Kogovšek. Na zimskih olimpijskih igrah gluhih v Oslu, na Norveškem, je leta 1953 tekmoval v alpskem smučanju in osvojil dve medalji; v smuku je bil drugi, v kombinaciji pa tretji.

Gluhi se ne morejo meriti s športniki invalidi, ki imajo omejene gibalne sposobnosti, zato se športno udejstvujejo s sebi enakimi na olimpijskih igrah gluhih.

Najuspešnejši gluhi slovenski športniki:

Samo Petrač

Sabina Hmelina in Lojzka Meglič

Samo Petrač je najuspešnejši gluhi športnik v zgodovini samostojne Slovenije in verjetno najuspešnejši športnik med vsemi skupinami invalidov. Je edini gluhi športnik na svetu, ki ima medaljo tako z letnih kot z zimskih olimpijskih iger gluhih.

Leta 1993 je na poletnih olimpijskih igrah gluhih, v kolesarki dirki na 100 kilometrov, osvojil bronasto kolajno, leta 1995 pa v Yllasu na Finskem drugo mesto v smuku. Na istih igrah je bil na stopničkah še dvakrat: osvojil je še dve bronasti kolajni, v slalomu in veleslalomu.

Svojo jekleno moč in izjemen športni talent, predvsem pa, da je izkušenega tekmovalnega duha, je dokazal leta 1999, na zimskih olimpijskih igrah gluhih v Davosu, kjer je Sloveniji prismočal zlato kolajno, medtem ko so zdravniki odkrili, da je zbolel za rakom. Toda na naslednjih zimskih olimpijskih igrah, v Sundsvallu na Švedskem, je dosegel še en uspeh, ko je v smuku osvojil srebro.

Med ženskimi lastnicami olimpijskih medalj sta najbolj znani Sabina Hmelina in Lojzka Meglič. Leta 1995 na Finskem sta celo skupaj stali na zmagovalnem odru, Hmelinova je bila zlata, Megličeva pa bronasta v smuku. Sabina Hmelina je potem na istih igrah še dvakrat stala na zmagovalnem odru, potem ko je bila druga v veleslalomu in tretja v superveleslalomu.

V Davosu v Švici leta 1999 sta ponovno obe stali na stopničkah: Hmelinova je bila druga, Megličeva pa tretja v superveleslalomu. Njune zadnje olimpijske igre so bile leta 2003, na Švedskem, ko sta spet dosegli dvojni uspeh, Hmelinova z drugim, Megličeva pa tretjim mestom v smuku.

Izjemni košarkarji

Slovenija je doslej na Ol gluhih, največjem tekmovanju za gluhe športnike, v košarki uvrščala visoko, dvakrat tudi na stopničke, srebrni so bili na olimpijskih igrah gluhih, leta 2001 v Rimu in leta 2005 v Sydneyju. Poleg tega imajo Slovenci

iz leta 1996 bron na EP, v letih 2004 in 2012 pa so bili prvi na evropskih prvenstvih. Leta 2022 so na SP v košarki 3x3 v Tel Avivu osvojili naslov svetovnega prvaka.

Vodstvo odprave

Vodstvo odprave, ki bo pospremlilo slovenske gluhe športnike na Deaflympics Tokio 2025, je sestavljeno iz izkušenih posameznikov, ki imajo ključne vloge pri zagotavljanju uspešne izvedbe odprave. Tukaj je pregled vodstva in njihovih vlog:

Anton Petrič – vodja odprave: Anton Petrič je dolgoletni sekretar Športne zveze gluhih Slovenije (SZGS). Z bogatimi izkušnjami pri organizaciji in vodenju športnih odprav za gluhe športnike je ključna oseba za koordinacijo in logistično izvedbo odprave na Deaflympics Tokio 2025. Njegova vloga vključuje splošno vodenje ekipe, komunikacijo z organizatorji iger in zagotavljanje, da so vse potrebe športnikov izpolnjene.

Sabina Hmelina – tehnična direktorica: Predsednica SZGS Sabina Hmelina bo delovala kot tehnična direktorica odprave, kar pomeni, da je odgovorna za usklajevanje urnikov tekmovanj,

zagotavljanje ustreznih pogojev za trening in tekmovanje ter komunikacijo z mednarodnimi športnimi organi.

Matjaž Juhart – tolmač: je zadolžen za tolmačenje in komunikacijo v znakovnem jeziku, kar je temeljno za gluhe športnike, ki se zanašajo na znakovni jezik za komunikacijo z vodstvom, trenerji in organizatorji. Njegova vloga je ključna in zagotavlja, da so vsi športniki ustrezno informirani o navodilih, pravilih in drugih pomembnih informacijah.

Dorian Hojnik – fizioterapevt: Dorian Hojnik skrbi za fizično pripravljenost in zdravje športnikov kot fizioterapevt odprave. Njegove naloge vključujejo preventivo pred poškodbami, izvajanje terapij za hitrejše okrevanje in pomoč pri rehabilitaciji v primeru manjših poškodb.

Spletna TV in poročanje

Spletna TV, televizija za gluhe in naglušne, bo tudi na letošnjih olimpijskih igrah gluhih v Tokiu na Japonskem skrbela za celovito in pravočasno obveščanje javnosti o dogajanju ter dosežkih slovenskih gluhih športnikov.

Z močno in izkušeno ekipo bomo neposredno iz Tokia dnevno poročali o tekmovanjih, rezultatih in utrinkih iz zakulisja ter tako omogočili vpogled v olimpijski utrip, kot ga lahko doživimo le iz prve roke.

Odgovorna urednica in novinarka **Vlasta Tifengraber**, novinarka **Valerija Škof**, snemalca in montažerja **Sašo Letonja** in **Jaka Mlakar** bodo skrbeli za kakovostne video vsebine, pripravljali prispevke in intervjuje s športniki ter zagotavljali, da bodo zgodbe in dosežki naših športnikov slišani in vidni daleč naokoli – od nacionalne te-

levizije, komercialnih in lokalnih televizijskih postaj, radijskih postaj, spletnih portalov do tiskanih medijev.

Spletna TV bo na OI gluhih v Tokiu 2025 z vsakodnevni javljanji dokazala, kako pomembno je, da se glas gluhih sliši. Poročanja z OI gluhih v Tokiu lahko spremljate na:

- ▶ www.facebook.com/SpletnaTV
- ▶ www.spletnatv.si

Za lažje in bolj pregledno spremljanje dogodkov na OI v Tokiu na mobilnih telefonih pa sta na voljo tudi brezplačni aplikaciji Spletne TV za mobilne telefone, ki uporabljajo operacijski sistem Android (aplikacijo najdete v Google play) ali iOS (aplikacijo najdete v App Store).

NA VOLJO V
Googlu Play

Prenos iz
App Store

Gradivo je pripravila Športna zveza gluhih Slovenije
s sekretarjem Antonom Petričem.

